

да сварять, нито поне да извадят саби-ти си. Свързахъ ги прочее и ги хвърлихъ въ подземницѣ-тъ; послѣ господарь-тъ ся притѣче да ся видять съ женѣ-тъ и дъщерь-си, кои го чакахъ съ притѣсненіе.

Отъ другъ странъ Рада и Славка члкахъ нетърпеливо, и не съ по-малко душевно притѣсненіе, нѣкожъ вѣсть (хаберъ) отъ Итилъ. По-вече отъ десять нѣти възлѣзе Славка на куленѣ-тъ стѣлбѣ за да глѣда сама дали иде проводеный. Пладне стана веке, майка в дъщеря усвѣцахъ пакъ новы страданія, и всѣкий часъ имъ ся виждаше толкози дѣлгый, чтото мысляхъ че не ще можять да видять края му. Надвечеръ като глѣдаше Славка пакъ отъ върхъ кулѣ-тъ, съзря отдалечъ на нѣтя каляскѣ придруженѣ отъ млозина конници. Обрадвана ъ : : бърже при майка си, като выкаше : „ Мамо ! мале ! ето ги, иджть увѣрена съмъ че сж тин ! да отидемъ, да отидемъ да ги посрѣшнемъ.